

משיחות ש"פ שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ג

לשדה נعبد"), באופן ש"כל מעשיך יהיה לשם
שםיס", ו"בכל דרכיך דעהו".⁶²

ועובודה זו אף שהיא לצורך המלך, אינה פועלת
(כ"כ) התגלות המלך עצמו⁶³ [ובסוגנון תורה
החסידות – שהעבודה בענייני הרשות פועלת
התגלות דרגת האלקיות שבערך העולם]⁶⁴, ואילו
התגלות המלך עצמו [דרגת האלקיות של מעלה
מהעולם] נעשית (בעיקר) ע"י לימוד התורה (כידוע
שהתורה נקראת מלך⁶⁵), חכמתו ורצוינו של הקב"ה,
אוריתא וקוב"ה כולה חד⁶⁶.

ולאinde, כיון שהכוונה היא שהתגלות המלך
תהי' בשדה – ה"ז מודגשת בעיקר ע"י קביעת עתים
لتורה דאנשי השדה, שאף שרוב הזמן עוסקים הם
בענייני השדה, יש להם זמן קבוע (קביעות בזמן –
נוסף על הקביעות בנפש⁶⁷) ללימוד התורה, ועוד
שלימוד התורה "חוור" בכל היום, ובעבדה
שבמשך רוכבו ככלו דהיום בענייני השדה, שע"ז
משמעותם התגלות המלך עצמו (ע"י התורה)
בזהדאה⁶⁸.

ומזה מובן גם בנוגע לאופן העבודה דחוודש
אלול כהמלוּך בשדה – שביחד עם ההדגשה על
מעלת העבודה דכל השנה בשדה, בענייני הרשות
(לעשה לו ית' דירה בתוחtones), ישנה הדגשה
מיוחדת ועיקרית של התגלות המלך עצמו, ע"ז
שאנשי השדה מוסיפים בקביעת עתים לתורה (אף
שגם אז לא נעשים יושבי-אוהל, אלא נשארים
אנשי שדה, שעוסקים רוב היום במלאת השדה,
עובדין דחול), כמו למשל, שכאשר המלך בא

(62) משל ג. ו. וראה רב"ם הל' דעות ס"ג. טוש"ע או"ח
ס"ל". ש"ע"א אדיה"ז או"ח סקנו"ס ב".

(63) כמו למשל, שעבורת אנשי השדה בהכנה מהיות המלך
אינה שיכת להתגלות וראית המלך, שכולים לעבד כל ימיהם
בהכנה מהיות המלך, ואעפ"כ, לא יראו את המלך.

(64) ראה ס"מ תرس"ב ע' שלח ואילך. תש"ה ע' 78.

(65) ראב"ע עה"פ – ברכה לג. ה. וראה ב"ר פ"ט, א. וראה
הערה 68.

(66) מובא בתניא רפכ"ג בשם זהה. וראה זהה ח"א כד, א.
ח"ב ס. א. לקו"ת צבאים מו, א.

(67) ראה אה"ת וייש שג, ב. נ"ך ח"א ע' לו. ס"מ תרס"ב
ע' שנד. תרפ"ט ע' 99. וש"ג.

(68) ועפ"ז יש לתוך הפירוש הפשטוט ד"מלך לשדה נعبد",
שדה כפשווט, עם פי' חז"ל שקיים על התורה (ויק"ר פכ"ב, א) –
כיון שהעבד דהמלך הוא לעובdot אנשי השדה בגינוי והמסכת
התורה בשדה.

1 מלכות היא מצד בחינת הגילויים, ואילו ההתגלות
2 בשדה היא התגלות עצמותו של המלך (של מעלה
3 מהציר דלבוש מלכות וכתר מלכות), מהותו
4 ועצמותו ית'.⁵⁹

5 ועפ"ז מובן שביאור עניינו של חודש אלול ע"פ
6 המשל ד"מלך בשדה" הוא בהתאם לעובדה דחוודש
7 אלול באופן ד"אני לדודי" – כי, התגלות המלך
8 בשדה היא בשביל עבודה השדה (המטה), העובדה
9 דאנשי השדה בענייני השדה, ל"ט מלאכות דעובדין
10 דחול, שע"ז עושים בשדה דירה לו ית'.

11 וע"ד מ"ש⁶⁰ "ויתרין ארץ בכל היא מלך לשדה
12 נעבד", "יתרין עבודה הארץ בכל דבר הוא, אפילו
13 המלך שאין מעלה ממנו נעבד לשדה בעבור
14 צרכו, כי ממנו (מהשדה) מהחיתו"⁶¹ – שמלת
15 "עבודת הארץ" (ועד בתחום שאין תחתון למטה
16 ממנו) גדולה כל כך עד שאפילו המלך משועבד
17 (ככיוול) להשדה ולאנשי השדה, כיון שע"ז
18 עובdots של אנשי השדה בענייני השדה נעשית
19 מחייב (ככיוול) של המלך, שנთואו להיות לו
20 דירה בתחוםים, ותאווה (ככיוול) זו נתמלה
21 ונשלמת ע"י עובdots של התתונות בשדה דוקא.

22 ח. ליתר بيانו:
23 בהענין ד"מלך בשדה" מודגשים ב' קצוטות: א)
24 מעלה השדה, שהמלך נמצא ומתרגל בשדה, لأنשי
25 השדה ובענייני השדה, תחתון שאין תחתון למטה
26 ממנו. ב) התגלות המלך, ש(גם) בשדה מתגלה
27 המלך בכל עצמותו.

28 והמעלה דחוודש אלול (שהמלך בשדה) לגבי כל
29 השנה יכולה – שבעבדה דכל השנה יכולה עיקר
30 ההדגשה היא על העבודה בשדה (אללא שידועים
31 שתכליתה וכונתה כדי שתהיה התגלות המלך),
32 אבל בחודש אלול, להיותו סיום וגמר העבודה דכל
33 השנה יכולה והכנה לעובדה דשנה הבאה, מודגשת
34 בו התרבות והכוונה לכללות העבודה בשדה – שייהי
35 מקומו והתגלות המלך בשדה.

36 ובעבדה בפועל:

37 העבודה בשדה היא העבודה בענייני הרשות,
38 "מלاكتך", אלא שנעשה לצורך המלך ("מלך

(59) ראה גם לקו"ש ח"ד ע' 1344.

(60) קהילת ה, ח.

(61) ראב"ע עה"פ. וראה ביאוה"ז קקט, סע"ג ואילך.